

פרק מא

[פרשת מקץ] א וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַת־יָמַי וּפְרָעָה חָלַם וְהֵנָּה עֹמֵד עַל־הַיָּאֵר: ב וְהֵנָּה מִן־הַיָּאֵר עֹלֹת שִׁבְעַת פְּרוֹת יָפוֹת מִרְאָה וּבְרִיאַת בָּשָׂר וַתִּרְעֶינָה בְּאַחוּ: ג וְהֵנָּה שִׁבְעַת פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֹלֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאֵר רָעוֹת מִרְאָה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמִדְנָה אֶצֶל הַפְּרוֹת עַל־שִׁפְתַי הַיָּאֵר: ד וַתֹּאכְלֶנָּה הַפְּרוֹת רָעוֹת הַמִּרְאָה וְדַקּוֹת הַבָּשָׂר אֵת שִׁבְעַת הַפְּרוֹת יָפֹת הַמִּרְאָה וְהַבְּרִיאַת וַיִּיקַץ פְּרָעָה: ה וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֵם שְׁנִית וְהֵנָּה | שִׁבְעַת שַׁבָּלִים עֹלֹת בְּקִנְיָה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטָבוֹת: ו וְהֵנָּה שִׁבְעַת שַׁבָּלִים דַּקּוֹת וְשָׂדוּפֹת קָדִים צְמֻחוֹת אַחֲרֵיהֶן: ז וַתִּבְלַעְנָה הַשַּׁבָּלִים הַדַּקּוֹת אֵת שִׁבְעַת הַשַּׁבָּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּיקַץ פְּרָעָה וְהֵנָּה חָלוּם: ח וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפְעֵם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת־כָּל־חַכְמֵיהֶם וַיִּסְפֹּר פְּרָעָה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וְאִין־פּוֹתֵר אוֹתָם לַפְּרָעָה: ט וַיְדַבֵּר שָׂר הַמִּשְׁקִים אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאִי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם: י פְּרָעָה קָצַף עַל־עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אוֹתִי בְּמִשְׁמֹר בַּיִת שָׂר הַטְּבָחִים אוֹתִי וְאֵת שָׂר הָאֲפִים: יא וַנַּחֲלֵמָה חָלוּם בְּלֵילָה אֶחָד

אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלָמוֹ חֲלָמְנוּ:
יב וְשֵׁם אֲתָנוּ נְעַר עֲבָדֵי עֶבֶד לְשֵׁר
הַטְּבָחִים וְנִסְפָּר־לֹו וַיִּפְתְּר־לָנוּ
אֶת־חֲלָמֹתֵינוּ אִישׁ כְּחֲלָמוֹ פְּתָר: יג וַיְהִי
כְּאֲשֶׁר פְּתַר־לָנוּ בֶן הָיָה אֵתִי הַשֵּׁיב
עַל־כַּנֵּי וְאֲתוֹ תָּלָה: יד וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה
וַיִּקְרָא אֶת־יֹוסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן־הַבּוֹר וַיַּגְלַח
וַיַּחְלֶף שְׂמֹלֵתוֹ וַיָּבֵא אֶל־פְּרָעָה: